

୨୪ ବର୍ଷ ପରେ ଲୋକମୟଭାବରେ ବିଜେତି ଶୂନ୍ୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ସଂସଦର ନିମ୍ନ ସଦନ
ଲୋକସଭାରେ ୨୪ବର୍ଷ ପରେ ଆଞ୍ଚଳିକ
ଦଳ ବିଜେତି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ସ୍ଥୁଯୋଗରୁ
ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛି । ବିଜେତି ଗଠନ ଦିନରୁ
ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଦଳକୁ ଏପରି ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟିନାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ପ୍ରତିଟି
ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତିରୁ ଏକାଧିକ ସଂସଦ
ନିର୍ବାଚିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪ରେ
ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି ।
୨୦୧୪ରେ ଦଳର ସର୍ବାଧିକ ୨୦ ଜଣ
ସଂସଦ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।
୨୦୧୪ରେ ତାହା ଶୂନ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।
ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ୟା ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦାବି
ସମ୍ପର୍କରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳଭାବେ ବିଜେତି
ଏଥର ସଂସଦରେ ସ୍ଵର ଉଠାଇ
ପାରିବାହାରେ । ଯାହା ଦଳ ପାଇଁ ଏବେ ବଡ଼
ସମସ୍ୟା ହୋଇ ଉଭା ହୋଇଛି ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳଭାବେ
୧୯୯୭ ଡିସେମ୍ବର ୨୭ରେ ବିଜେତି
(ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ) ଗଠନ ପରେ
ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ୧୯୯୮ ସାଧାରଣ
ନିର୍ବାଚନରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲା । ଏହି

ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ଆଶାତାରୁ ଅଧିକ ସଂକଳତା ପାଇଥିଲା । ଲୋକ ସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ୯, ବିଜେପି ୩ ଓ କଂଗ୍ରେସ ଗୋଟିଏ ଆସନରେ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜେତି ସଭାପତି ନବୀନ ପଞ୍ଜାବକ ୧୯୯୮ ନିର୍ବାଚନରେ ଆଷା ଲୋକ ସଭା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବିଜୟ ହାସଲ କରି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଖଣ୍ଡି ଓ ଉତ୍ସାହ ମନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରରେ ମେଣ୍ଟ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସିଦ୍ଧ ଶୋଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ୧୯୯୯୯ରେ ଦେଶବାସୀ ଆଉ ଏକ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନର ସମ୍ମହାନ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜେତି ୧୦, ବିଜେପି ୯ ଓ କଂଗ୍ରେସ ୨ଟି ଲୋକ ସଭା ଆସନରେ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୦୦ ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପି ଓ ବିଜେତି ମେଣ୍ଟ ଗଠନ କରି ନିର୍ବାଚନକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ । ଏଥରେ ମେଣ୍ଟକୁ ଆଶାତାତ ସଂକଳତା ମିଳିଥିଲା । ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ୨୬ ଆସନରେ ବିଜୟ ହୋଇଥିବାବେଳେ ବିଜେପି ୩୮ ଓ

ବିଜେତି ଗଟି ଆସନରେ ବିଜୟୀ
ହୋଇଥିଲେ । ବିଜେପି-ବିଜେତି ମେଣ୍ଡ
ମିଳିତଭାବେ ୧୦୨ଟି ଆସନରେ ବିଜୟା
ହୋଇ ରାଜ୍ୟରେ ମେଣ୍ଡ ସରକାର ଗଠନ
କରିଥିଲେ । ବିଧାନସଭା କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଶୋଷ
ପୂର୍ବରୁ ତତ୍ତ୍ଵାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ
ପଞ୍ଜନ୍ଯାୟକ ବିଧାନସଭା ଆସୁଆ ଭଙ୍ଗ
କରିଦେଇଥିଲେ । ୨୦୦୪ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ
ଲୋକସଭା ସହିତ ରାଜ୍ୟରେ ବିଧାନସଭା
ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପି-ବିଜେତି ମେଣ୍ଡ
ନିର୍ବାଚନ ଲାଭିଥିଲୋ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ
ବିଜେପିକୁ ୩, ବିଜେତିକୁ ୧୧, କଂଗ୍ରେସକୁ
୨ଟି ଓ ଝାଡ଼ିଶ୍ରେ ମୁକ୍ତିମୋର୍ତ୍ତା
(ଜେଏମ୍-ଏମ୍)କୁ ଗୋଟିଏ ଆସନ
ମିଳିଥିଲା । ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେପି-
ବିଜେତି ମେଣ୍ଡ ସରକାର ଗଢ଼ିଥିଲା ।
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଭାବେ ନବୀନ ପଞ୍ଜନ୍ଯାୟକ ପୁଣି
ଥରେ ଶପଥ ନେଇଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନରେ
ମେଣ୍ଡ କରି ଉତ୍ତ୍ର ବିଜେପି ଓ ବିଜେତିକୁ
ସଫଳତା ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୯ରେ
୧୧ବର୍ଷର ମେଣ୍ଡକୁ ଛିନ୍ନ କରିଥିଲା ।
ବିଜେତି ଉତ୍ତ୍ର ବିଜେପି ଓ ବିଜେତି ପୃଥିକ

ଉବେ ନିର୍ବାଚନକୁ ଓହ୍ଲାଇଥ୍‌ଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତିକୁ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସଫଳତା ମିଳିଥିଲା । ବିଜେତି ବିଧାନସଭାରେ ଏକକ ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠ ଦଳ ଉବେ ୧୦୮ ଟି ଆସନରେ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ଲୋକସଭାରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେତି ୧୪ଟି ଆସନ ପାଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ ଟତି ଓ ସିପିଆଇ ଗୋଟିଏ ଆସନ ଜିତିଥିବା ବେଳେ ବିଜେପି ଖାତା ଖୋଲିପାରି ନ ଥିଲା । ୧୦୧୯ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ସର୍ବାଧିକ ୨୦ଲୋକସଭା ସିଟ୍‌ରେ ବିଜୟ ହୋଇ ଇତିହାସ ରଚିଥିଲା । ବିଜେପି ଗୋଟିଏ ଆସନରେ ସହୃଦୟ ରହିଥିଲା । ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେତି ୧୧୭ଟି ସିଟ୍‌ରେ ବିଜୟ ହୋଇ ସରକାର ଗଠନ କରିଥିଲା । ୧୦୧୯ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତିକୁ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସଫଳତା ମିଳିଥିଲା । ଲୋକସଭାରେ ୧୨୮ ଟି ଓ ବିଧାନସଭାରେ ୧୧୭ଟି ଆସନ ପାଇଥିଲା ଦଳ ୧୨୯ଙ୍କ ବିଜେତି ସାମ୍ବଦ ଲୋକ ସଭାରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳଭାବେ ଓଡ଼ିଶାର

ସମୟା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଦାରି ଉପସ୍ଥିତି କରି ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସଂଚଳ ହୋଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ବିଜେତି ସରକାର ଗଠନ କରିଥିଲା । ୧୦୧୯ ପରି ୧୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ପୁଣି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପ ରଚିବ ବୋଲି ବିଜେତି ନେତାମାନେ ଆଶା ଗରିଥିଲେ । ୧୦୧୪ ପରି ୧୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା ପାଇବା ସହିତ ୧ ଢରୁ ଉତ୍କର୍ଷ ଲୋକସଭା ଆସନରେ ବିଜୟ ହାସଳ କରିବ ବୋଲି ଦଳର ବହୁ ବରିଷ୍ଟ ନେତା ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଥିଲେ । ଦଳୀୟ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବାନୁମାନକୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି । ୧୦୨୪ ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିନରୁ ସମସ୍ତ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ବିଜୟ ଲାଭ କରି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଥମ ଥର ୧୦୨୪ରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସାମ୍ବା କରିଛି । ସଂସଦରେ ଆଗମା ଦିନରେ ବିରୋଧୀ ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ଭାବେ ବିଜେତିର ସର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ବେଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଜେପିର ବାଜିମାତ୍

ବରଗଡ଼ : ବରଗଡ଼ ଲୋକସଭା
ଆସନରେ ଏକତରଫଳୀ ଭାବରେ
ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରଦାପ ପୁରୋହିତ
ବାଜି ମାରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଦୀପ
୨,୫୧,୬୬୭ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟରେ
ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ୱୟୀ ବିଜେତି ପ୍ରାର୍ଥୀ
ପରିଣାତ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।
ସେହିପରି, ବରଗଡ଼ ଲୋକସଭା
ଆସନ ଅଧାନସ୍ଥ ଓଟି ବିଧାନସଭା
ଆସନରୁ ଓଟିରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ
ବାଜିମାତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ବରଗଡ଼
ଜିଲ୍ଲାର ୪୮ ବିଧାନସଭା ଆସନ
ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପଢ୍ହାପୁର ବିଧାନସଭା
ଆସନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ବାକି
ସବୁଥରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ବିଜନ୍ୟ
ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବରଗଡ଼ ବିଧାନସଭା ଆସନରେ

ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଶ୍ଵିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ୧୪୩୭୨ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟରେ ନିକଟତମ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦେବେଶ ଆଚାର୍ୟଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ବିଜୟ ଘୋଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି, ଅତାବିରାରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିହାର ମହାନନ୍ଦ ୧୯୪୮୭ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇ ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ୱାନୀ ବିଜେତିର ହେଉଥେଣୁ ୮ ନେତ୍ରୀ ସ୍ନେହାଙ୍ଗୀନୀ ଛୁରିଆଙ୍କୁ ୨୮୯୧୦ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟରେ ପରାପର କରିଛନ୍ତି । ଉଠିଲିରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଇରାଶିଷ ଆଚାର୍ୟ ରେକର୍ଡ ସଂଖ୍ୟକ ଭୋଟ ପାଇ ବିଜେତିର ହେଉଥେଣୁ ନେତା ସୁଶାନ୍ତ ପିଂଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି । ସୁଶାନ୍ତଙ୍କୁ ଇରାଶିଷ ୨୭ହଜାର ୮୯୯ ଖଣ୍ଡ ଅଧିକ ଭୋଟ ପାଇ ବିଜୟ ଘୋଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଇରାଶିଷ ୧ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହଜାର୪୦୮ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ସୁଶାନ୍ତ ପି ୧୯୭୧୭ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି । ବିଜେପୁରରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ସନନ୍ଦ ଗଡ଼ିତିଆ ୧୦୦୭୭ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟରେ ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ୱାନୀ ବିଜେତିର ମନ୍ଦିର ରାତା ସାହୁଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଛନ୍ତି । ପଦ୍ମପୁରରେ ବିଜେତି ପ୍ରାର୍ଥୀ ବର୍ଷା ପି ବରିହା ବଜିମାତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ବର୍ଷା ପି ବରିହା ୧୦୧୯୩୩ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟରେ ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ୱାନୀ ବିଜେତିର ଗୋରକ୍ଷଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ବରଗଡ଼ ଲୋକସଭା କ୍ଷେତ୍ର ଅଧାନରେ ଥିବା ହାରସୁଗୁଡ଼ା ଓ ବୁଜରାଜନଗର ବିଧାନସଭା ଆସନରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ବଜିମାତ୍ର କରିଛନ୍ତି ।

ମେଣ୍ଡ କରି ନ ଥିବା

ବନ୍ଦରୁ 'ଶ୍ରୀ'

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ: ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ
ଏଥର ଏନ୍ତିଏ କିମ୍ବା ‘ଛଣ୍ଡିଆ’ ମେଣ୍ଟରେ
ସାମିଲ ହୋଇ ନ ଥିବା କିଛି ଦଳର
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ରହିଛି । ଏମାନଙ୍କ
ହାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି
ଦଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମାୟାବତୀଙ୍କ
ନେତୃତ୍ବାଧୀନ ବହୁଜନ ସମାଜ ପାର୍ଟୀ
(ବସପା), ନବୀନ ପାଇନାୟକଙ୍କ ବିଜୁ
ଜନତା ଦଳ (ବିଜେତି), ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ରାଓଙ୍କ ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମିତି (ବିଆର୍ଏସ)
ଏବଂ ମେହବୁବା ମୁଫ୍ତିଙ୍କ ଦଳ ପିପୁଲକୁ
ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ପାର୍ଟୀ (ପିଟିପି) ଇତ୍ୟାଦି ।
ଏମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ
ଲୋକସଭା ଆସନ ପଡ଼ିନାହିଁ ।

၄၂။ အကျဉ်းချုပ်

ଡକ୍ଟର ଶ୍ରୀମତୀ ସଙ୍ଗୀତା ନାୟକ ପୁରୋହିତ

ସେଠି ମୋ ରାଜୁଡ଼ି ବାଲେ
ମୁଁ ସାମାଞ୍ଜୀ ସେହି ଛାନ୍କାର
ମଳୟ ପବନର ଦୋଳି ଖେଳ
ପୁଲକ ଜଗାଏ ମନେ
ଜଣା ଅଜଣା ଜାତି ଜାତି ଫୁଲ
ବୋରବିର ବନ୍ଧନାର

ଭରିଦିଏ ମନ ପ୍ରାଣ ପରଶ ଜର ବସନ୍ତର ଫଂଗ

ନେସି ହୋଇ ରହିଥାଏ
ଚାରିଆଡ଼େ ଫାରୁଣର ଅବିର ରଙ୍ଗାନ

କାହି କାହି ନାହି ତେଣା
ନାହିଁ ଆଦୋ କଟକେଣା

ଜାତୀୟ ପଦ୍ମ ସ୍କୃତ ପାତେଶ୍ୱର
ରହିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ
ନୋଇ ରାତରଣା

ଜାଣିଛ କି ତା'ର ଠିକଣା ?
ମୋ ମନ ଗହନ ସିଏ

ବଣମଳୀ କେତେ ପୁଣ୍ଡ
ବାସନାରେ ଛହଟାଏ

ଥାଣ୍ଡପତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଦେଖିଲେ, ଧୂରେ ଧୂରେ
ହାତ ଧରି କିଏ ଜଣେ, ସେ ଇଳାକାଟ

ମୁଖ୍ୟାନ୍ତିର ପଦକାରୀ କାହାର ହୃଦୟ
ମତେ ଘେନି ଯାଏ ?

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ସମ୍ବଲପୁର
ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ (ଓଡ଼ିଆ)
ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରୋଫେସିଆଲ୍

କ'ଣ ଆମର ମୁମ୍ବୁ ?

‘କଣ କରିବି’ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି
ଅକ୍ଷର ଧନସୀନ ମଣିଷର ନିତ୍ୟ
ନୈମିତ୍ତିକ ଜପ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ
‘ଦରିଦ୍ର, ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ମନ୍ଦ । ଦରିଦ୍ର
ହେଉଛି ଧନସୀନ, କାଣ୍ଠାଳ ; ରଙ୍ଗେ
ବିର ଅଭାବଗୁଡ଼ । ଦରିଦ୍ର ଲୋକେ
ଏହି ସମାଜର ଏକ ବୃଦ୍ଧ ଅଂଶ ।
ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ମୌଳିକ
ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାରେ
ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ସର୍ବନିମ୍ନ ଜୀବନ
ଧାରଣରୁ ବନ୍ଧିତ ।

ସଂଘର୍ଷ କରିବା ବ୍ୟତାତ ତାଙ୍କର
ଅନ୍ୟ କିଛି ରିତା ହିଁ ନାହିଁ । ନିଜ
ଅପ୍ରିତ୍ତ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେ ଅବିରତ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ
ନିର୍ଭରଶାନ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମେ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରିଦ୍ର ବୋଲି କହିବା ।
ମାତ୍ର ଏଥୁଯୋଗୁଁ ସେ ଯଦି ତାଙ୍କ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇ ଦିଅନ୍ତି ତାହା
ତାଙ୍କର ପୌରୁଷର ଅବମାନନା ।
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାର ଅଭାବ ।
ଛିଶୁରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ

ଖୁବ୍ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବେ
ଦେଖୁବାକୁ ଗଲେ ଏହା ନିଃସମ୍ଭେଦ
ଯେ ସରକାର ଫାରିଟ୍ୟୁ ଦୂରାକରଣ
କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର
ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମ ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ
ଫଳାଫଳ ଦେଖାଉ ନାହିଁ ।
ଡୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣଫଳାଫଳର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ
ହେଉଛି ଡୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ
କଳକୌଶଳ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ
ସୁର୍ଗତ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜୀବ
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବନ୍ଦବ୍ୟ ପୁଣିଧାନଯୋଗ୍ୟ
- ସରକାର ଗରି ବ ଲୋକଙ୍କୁ
ଦେଇଥିବା ସହାୟତା ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର

ହେଉଛି ଆୟସନ୍ନାନ । ତେଣୁ ତାକୁ
ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟର ହାତରେକା
ଦାନ ଉପରେ ସବର୍ଦ୍ଦା ନିର୍ଭର
କରିବା ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ବିଭୂଦତ
ପ୍ରତିଭା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଉପଯୋଗ
କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଅନେକ
ସମୟରେ ଦେଖାଯାଏ ସାଧନ ଥାଇ
ମଧ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଜନତାବତ୍
ଅସହାୟ କର୍ମବିମୁଖ ଏବଂ ବିଚରା
ଭାବ ପ୍ରକଟ କରନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି
ତାଙ୍କ ଗରିବୀ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଓ
ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥାଇ ନିରୀହତା । ଓ
ନିରହଙ୍ଗାରିତା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆଦୋ
ଗରିବୀ ନୁହେଁ ।

୧ ୪ ପ୍ରତି ଶତ	ପ୍ରକୃତରେ	ଆମ ଆଗରେ ପ୍ରଗତିର ରାଷ୍ଟ୍ରା
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଥଅଛି ।	ଲମ୍ବିଛି । ଏହି ସୀମାହାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏକ	
ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ	ମୁକ୍ତ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଏଥିରେ	
ମୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ	ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଉଥାଏ	
ଦୂରୀଜଣଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁମକୁ ଅଧିକ	କେତେ କେତେ ଚଳନ୍ତି ଦୃଶ୍ୟ ।	
ପ୍ରଭାବଶାଳୀ	କରିବାର	ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଯାଉଥିବା ଚରିତ୍ରଙ୍କ
ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।		ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ବାସହାନ, କେତେ

ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆୟମର୍ଯ୍ୟଦା
ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ବିଗରିବ । ଧରାପାର
ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏତେ ଦରିଦ୍ର ଯେ
ତାଙ୍କର ନିଜ ପରିଶ୍ଵାମ୍ବୁ କୌଣସି
ଆୟ ନାହିଁ । ଦେହ ତାଙ୍କିବା ପାଇଁ
ପୋଷାକ, ପେଟ ପାଇଁ ଦାନା ଓ
ମୁଣ୍ଡ ରୁଞ୍ଜିବା ପାଇଁ ଖଣ୍ଡ ଘର ଲାଗି
ଧନଜନହୀନ, କେତେ ଶାରୀରିକ
ଗରିବ, କେତେ ମାନସିକ ଓ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗରିବ । ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଆୟନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆରାମଦାୟକ ଧନୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ଭବ୍ୟ ବାସପ୍ରାନ୍,
ଚେବୁଲ ଉପରେ ରୁଚିକର ଖାଦ୍ୟ,
ଉନ୍ନତ ପୋଷାକ, ଦାମୀ କାର

‘ରାମ’ ନାମ
ନାମପଞ୍ଜ ମିଶ୍ର
ପୁରାଣ ଗାୟକମାନେ ଗାନ
କରନ୍ତି ‘ରାମ ! ରାମ ! ରାମ ଯେ
ରାମ ! ରାମ ରାମ !
ମିଶ୍ର ରାମ ଧରନେ ରହଣେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତା ଯାଇଥାଏ ଓ ସର୍ବତ୍ର ମୃତ
ଶରୀରକୁ ଶୁଶ୍ରାନ୍ତକୁ ଦାହ ସଂଧାର
ପାଇଁ ନେବା ବେଳେ ଶବ ବାହକ
ଗଣ କେବଳ ‘ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ
ହେଁ’, ବୋଲି ବୋଲି ଯାଆନ୍ତି
କିଛି ?

କାଳ ଯମ, ଏକା ଶ୍ରୀ ହରିନାମକୁ
ଭୁଲୁଥିବୁ ମନ । ଅଶେଷ ଦୁରିତ
ପାପ ହୋଇବ ଦହନ ।”

‘ରାମ ନାମ ପ୍ରାଣ ବାଚକ ।
ଏହି ନାମର ମହିମା ଅଶେଷ
ଭାବରେ ପରିକିର୍ତ୍ତ, ଏହି
ନାମକ ଓଳଟ । ଜୟ ଜରି ଜରି

ନାମ ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାମ
ଅଶେଷ ଅସୁମାରି ପାପ ନଷ୍ଟ
କରିଥାଏ । 'ନାରାୟଣ ନାମ
ଉଜ୍ଜାରଣ କଲା ବୋଲି ମହାପାପୀ
ଅଜାମିଳ ଯମଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ
ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାସ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଭଳି ଅନେକାନେକ ଉତ୍ସବରଣ
ସତ୍ରେ ଅନ୍ୟନାମ ଅପେକ୍ଷା 'ରାମ'
ନାମକୁ ବିଶିଷ୍ଟତା ପ୍ରଦାନ କରି
ଏହି ନାମ ଧଇଲେ କାଳ ଦର୍ଶି
ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଗାଇବାର
ତାପ୍ୟ କ'ଣ ? କେବଳ
ସେତିକି ନୁହେଁ, ମରଣାସନ୍ଧି
ରୋମୀଳ 'ରାମ' ରାମ ଧାରି

‘ରାମ୍ ନାମ୍ ସତ୍ୟ ହେ’

ନାମୟଙ୍କ ମିଶ୍ର

ପୁରାଣ ଗାୟକମାନେ ଗାନ
କରଛି- ‘ରାମ ! ରାମ ! ରାମ ଯେ
ରାମ ! ରାମ ରାମ !

ଯେଉଁ ନାମ ଧଇଲେ ନଦିଷ୍ଟେ
କାଳ ଯମ, ଏକା ଶ୍ରୀ ହରିନାମକୁ
ଭୁଲୁଥିବୁ ମନ । ଅଣେକ ଦୂରିତ
”

ପ୍ରବର୍ତ୍ତା ଯାଇଥାଏ ଓ ସର୍ବତ୍ର ମୃତ
ଶରୀରକୁ ଶୁଣାନକୁ ଦାହ ସଂଧାର
ପାଇଁ ନେବା ବେଳେ ଶବ ବାହକ
ଗଣ କେବଳ ‘ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ
ହେଁ’, ବୋଲି ବୋଲି ଯାଆନ୍ତି
ତାହିଁରି ?

‘ରାମ ନାମ ପ୍ରାଣ ବାଚକ ।
ଏହି ନାମର ମହିମା ଅଶେଷ
ଭାବରେ ପରିକିର୍ତ୍ତ, ଏହି
ନାମକୁ ଓଳଟ । ଜପ କରି କରି
ଦୟୁମ୍ୟ ରହୁକର ମହିଷ୍ମ ବାଲ୍ମୀକି

ଭାବରେ ରୂପାନ୍ତରତ ହୋଥିଲେ ।
ମୃଗ ଭ୍ରମ ବଣତେ ଦଶରଥୀଙ୍କ ଶବ୍ଦ
ଡେମୀବାଣୀଯୋଗେ ମୁହିପୁତ୍ର ନିହତ
ହୋଇଥିବା ପାପ ପାଳନ ପାଇଁ
ମହାର୍ଷ ବଶିଷ୍ଠ ତନୟ ବାମଦେବ
ଦଶରଥୀଙ୍କୁ ତିନିବାର ‘ରାମ’ ନାମ
ଜପ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଏକ
ରାମ ନାମ ଜପରେ ସୃଷ୍ଟି ଯାକର
ପାପ ନଷ୍ଟ ହେବା ସାତ୍ରେ, ଏକବାର
ସ୍ଥଳରେ ଆଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ, ତିନିବାର
ଜପ ବ୍ରାହ୍ମା ଦେଇଥିବାରୁ ମହାର୍ଷ
ବଶିଷ୍ଠ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତିରଦ୍ଵାର
ଜରିଥିଲେ ମେ ଅଳମା ଲଥା ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାସ ଅର୍ଥ
ଅଛି, ହେଲେ ସେ କେବେ ଖୁସି
ନୁହଁଛି କି ସହୃଦୟ ନୁହଁଛି । ସୁତରାଂ
ସେ ଜଣେ ‘ଗରିବ’ ପ୍ରାଣ । ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ବଲରୁ ବି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଞ୍ଚିତ । ଏମାନେ
ଧନରେ ଧନୀ ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ
ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ନୁହଁଛେ । ବରଂ ଦରିଦ୍ର
ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ
ଜଣ୍ମରଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ ।
ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟି ହୁସତ ଭୌତିକ
ସ୍ଵରରେ ଗରିବ ମାତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ପ୍ରଭାବରେ ଧନୀ ।

ସମାଜ କାହାରି ମାନସିକ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ଗୋରବାନ୍ତି କରେ
ନାହିଁ । ଜିଶୁର ଆମକୁ ପ୍ରବୁର
ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ
ସର୍ବଦା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାର୍ଗରେ ଆମକୁ
ଧନ୍ୟ ଓ ଧନୀ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ ଆଶାର୍ଦ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ସେ ମଧ୍ୟ
ଆମକୁ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ଅନେକ
ବସ୍ତୁ ଦିଅନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଜିଶୁରଙ୍ଗେ ଠାରେ ତା'ର ସବୁ
ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ନିର୍ଭରତାକୁ
ସମର୍ପଣ କରିବିଏ ସେତେବେଳେ
ତା'ର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ‘ଆଶାର୍ଦ୍ଦ’
ହୋଇଯାଏ । ସେହି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ
ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । ତାହା
ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ବ
ଅନୁଭବ କରୁ । ଭାଗ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ
ଯୋଗୁଁ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ବ
ଭୁଲିଯାଇଥିବା ମଣିଷ ନା
ଆମକଲ୍ୟାଣ କରେ ନା
ରାଷ୍ଟ୍ରକଲ୍ୟାଣ କରିପାରେ ।

ଲାଭ କରନ୍ତି, ମହାଯା
ହୋଇପାରନ୍ତି । ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ।

ଅବଳା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ ଦୂର୍ଲା
ପାଲଟିଯା'ଛି । ପଞ୍ଜୁ ଗରି
ଲାଙ୍ଘିପାଏ । ମହାମୂର୍ତ୍ତ କୃତ୍ତବ୍ୟ
କାଳିବାସ ପାଲଟିଯାଏ । ସୁତରା
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିଷା, ମାନସିକ ବାର୍ଜିଣ୍ଡା
ଓ ଅସାମ କର୍ମପ୍ରବଣତା ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ
ଦାରୁବ୍ରହ୍ମବତ୍, ପରମାର୍ଥରେ
ରୂପାକ୍ରିତ କରି ଦେଇପାରେ ।
ଦରିଦ୍ରତାରେ ଆମୀୟ ଭାବଟି
ଦୂଢ଼ । ସେ ଯେତେ ଦୂରରେ ଥିଲେ
କି ଆମୀୟଭାବ ପୋଷଣରେ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦେଖାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଯାହାତାରେ ଆମୀୟତା ନଥାଏ,
ସେ କେବଳ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଲ ପାଇଁ
ନିଜର ହେବାର ଅଭିନୟ କରେ,
ନିଜର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ।
ଏଠାରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଅନ୍ତର
ଦେଖି, ତାହା ହେଲା ସାର୍ଥପରତା
ଜନିତ ଗରିବା ।

ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟିଏ ଗରିବ
ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନଥାଏ । ମାତ୍ର
ସେ ଯଦି ଗରିବ ହୋଇ ମରିବ ତା’
ଆୟାର ଅଧୋଗତି ହେବ ।
ସେଥିପାଇଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପରାଧୀ
ଆଗେ । ଆମେ କେବଳ ସହଜ କାମ
କରିବାକୁ ଛାକଲେ ଆମ ଜୀବନ
କଷ୍ଟକର ହୋଇଯିବ, ଆମେ ଦରିଦ୍ର
ହୋଇଯିବା । ବଞ୍ଚିତ କର୍ମ ଯେତେ
କଷ୍ଟକର ହେଉ ପଛେ ତାହା
କରିବାକୁ ଛାକୁକ ହେଲେ, ଆମେ
କଦାପି ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ରହିବା
ନାହିଁ, ଆମ ଜୀବନ ବି ସହଜ
ହୋଇଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍ଗ
ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାସ୍ଵର ଓ ସୁଖପ୍ରଦ
ହେବ । ଆମର ଖାଦ୍ୟ, ବନ୍ଧୁ ଓ
ବାସଗୁହ୍ର ପାଇଁ କୃଷକ ଓ
କାରିଗରମାନେ ଅକ୍ଲାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ
କରୁଛନ୍ତି । ଆମର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ସୀମାରେ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତିକୂଳ

ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ସେନାବହିନୀ
ଦିନରାତି ସଡ଼କ୍ ଓ ଜାଗୁଡ
ରହିଛିଛି । ମାନବ ଜୀବନକୁ
ସରସ, ସୁନ୍ଦର ଓ ଆରାମଦାୟକ
କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ସବୁ ସାଧନ,
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଔଷଧ ଓ
ଯନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଭାବନ
ଏବଂ ଆବିଷ୍କାରମାନ ସମ୍ବନ୍ଧି,
ତାହା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଅକୁଣ୍ଡ
ଡ୍ୟାଗ, ଅବିଶ୍ଵାସ ଗବେଷଣା ଓ
ଅଭାବ ନିଷା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି ।
ସେମାନେ ପ୍ରାରୁଦ୍ୟରେ ଧନୀ ନୁହଁଛି
କିନ୍ତୁ ଜଳ୍ୟାନ୍ତକାରୀ କର୍ମସାଧନରେ
ଧନୀ । ଯଦି କେବଳ ଆମରତ୍ତିମାତ୍ର
ହୋଇ ସେମାନେ ଆରାମରେ
ରହିବାକୁ ଚାହିଁ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ
ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ଉନ୍ନତି କବାପି
ହୋଇପାରି ନଥାନ୍ତା ।

ବେଶ୍‌ଅନୁଭବର କଥା ହେଲା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖୁସି ଦବଳରେ ଜଣେ
ସାର୍ଵଜନୀନ ସୁଖସମ୍ପଦ ପାଇଁ
ଉଚ୍ଛାରିକାଷା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ସମସ୍ତିର ଖୁସିଲାଗି ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଗଲେ ସମାଜର
ପ୍ରଗତି ହେବନାହିଁ ।

ଆଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ମାର୍ଗରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ସ୍ଥୀକାର
କରିନେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏହାର ଅର୍ଥ
ନିଜ ଭାଗ୍ୟ ନିଜକୁ ବିପଦରେ
ପକାଉଛି ବୋଲି ଭାବିବା ଅନୁଚିତ ।
ତଥାପି ଯଦି ମନରେ ଅସହାୟତା
ରହେ, ତହା ଆମର ଗରିବା ନୁହେଁ

ସକଳ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସତ୍ୟ ମଣିଷ
ତା' ଜୀବନରେ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳତା
ହାସଲ କରିପାରିବ : ସେହି
ସଫଳତା ହେବ ବହୁଜନ ସଖାୟ
କି ? ଶାରୀରିକ ଓ ସାଧନଗତ
ଦେଖିନ୍ୟ ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମାତ୍ର
ମାନସିକ ଦେଖିନ୍ୟ ହେଉଛି ଗରିବା ।
ଏହି ଗରିବା ହଁ ଆମର ସମସ୍ୟା ।

ଗରୀର ହିତରେ ଡାଳଚିନି
ରାତିରେ ଗରମ ଶାର ପିଲଲେ ଭଲ ନିଦ ଆସିଥାଏ । ଏଥରେ
ଅମିନୋ ଏସିଉ ଥାଏ, ଯାହା ମଣିଷଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରି ଭଲ ନିଦ ହେବାରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ପୂରୀ ଯଦି ଏଥରେ ଡାଳଚିନି କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁ ମିଶାଇବେ
ଡେବେ ଏହାର ଆଣ୍ଟିବ୍ୟାକ୍ରୋଟିଆ ଗୁଣ ବଢ଼ିଯିବ । ଏହା ଦୂରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ସମସ୍ୟା ଏବଂ ସଂକୁମଣ ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ
ଶରାରର ମୋଟାପଣ ଦୂର କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ସୁନ୍ଦରୀ ପାଇଁ:
ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ନିଦ ହେଉ ନ ଥାଏ ତେବେ ଶାରରେ ଡାଳଚିନି
ଗୁଣ୍ଠ ଗୋଲାଇ ପିଅନ୍ତୁ । ଏହା ନିଦ ଆସିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ସମୟ ହେଉଛି ଚିରତନ । ଏହାର କୁଳ ନାହିଁ କି କିନାରା ନାହିଁ, ବ୍ୟାସି ନାହିଁ କି ବିଭାଗ ନାହିଁ, ଅତାତ ନାହିଁ କି ଭବିଷ୍ୟତ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ନାମ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ । ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ନିତ୍ୟ ଓ ଚିରତନ । ସମୟକୁ କୁହାୟାଏ କାଳ । ଏହି କାଳକୁ ଯିଏ ଜାଣିଛି, ଯିଏ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖୁଛି ତାହାକୁ କୁହାୟାଏ ମହାକାଳ । କାଳ ଯେତେବେଳେ ଅତାତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ବନ୍ଦନ ଭିତ୍ତରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ମହାକାଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି କାଳ ଅତାତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ସହ ବାନ୍ଧିଦିଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟବାଦୀ କରାଇଦିଏ । ଅତାତ ପାଇଁ ଅନୁତାପ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁ କରୁ ମନୁଷ୍ୟ କାଳର କବଳରେ ପଡ଼ିଯାଏ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ବିଫଳତା, ସମସ୍ତ ଦୂଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା, ସମସ୍ତ ହତାଶା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ସଦ୍ୟ ବିନିଯୋଗ କରେ ନାହିଁ । ସମାଜର ବନ୍ଦୁ ସମସ୍ୟା ଅତାତ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ସହ ବଞ୍ଚିଛି । ସେମାନେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅତାତର ସ୍ଥିତି ନାହିଁ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ଅନ୍ତିତ୍ବ ନାହିଁ । ଯାହା କିଛି ଅତାତ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ବୋଲି ମନେହୁଁ ଏ ତାହା ହେଉଛି ବିଗନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଅନାଗତ ବର୍ତ୍ତମାନ । କେବଳ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନର ସଦ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା ତେବେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କାଳକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତା, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ପାରନ୍ତା ଓ ନିଜେ କାଳର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ମହାକାଳ ହୋଇପାରନ୍ତା । କେବଳ ମହାକାଳ ହେଁ କହିପାରେ ମୁଁ ହେଉଛି କାଳ, ମୁଁ ହେଉଛି ସମୟ ମୁଁ ହେଉଛି ଅତାତ

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ଆଜେଇ ଦଶକ ପାତ୍ରରେ ବିରାମ

ରାଜନୀତିରେ ରୁଚି ନ ଥିଲା । ବାପା ବିଜୁ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ଦେହାତ୍ ପରେ
ବାଧବାଧକତାରେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଓଡ଼ିଶା ଆସିଲେ ନବୀନ । ରାଜନୀତିରେ ପ୍ରବେଶ
କଲେ । ୨୦୦୦ ମାର୍ଟ୍ ଫ୍ରୂ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ସମ୍ପାଦିଲେ । ମୋହି
ସୁନାମିରେ ‘ବ୍ରାହ୍ମ ନବୀନ’ ବିଧୃତ । ଅଟଳ ଓ ଅପରାଜେୟ ନବୀନ
ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କୁ ଲାଗିଛି ଶକ୍ତ ଧକ୍କା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ୨୪ ବର୍ଷର ନିରଜ୍ଞଣ
ଯାତ୍ରାରେ ପଡ଼ିଛି ଯବନିକା । ନବୀନ ପାଲଟିଗଲେ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ।
ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମାଡ଼ରେ ମାଟି କାମୁଡ଼ିଛି । ଭୋଟ ଚବିଶାରେ
ନବାନିଙ୍କ ଏଉଳି ଅନ୍ତକ୍ଷଣୀୟ ଧରାଶାୟା ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇ ସାରା ଦେଶର
ରାଜନେତା ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମ ବକିତ । କ’ଣ ହେଲା କେହି କିଛି ବୁଝିପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ।

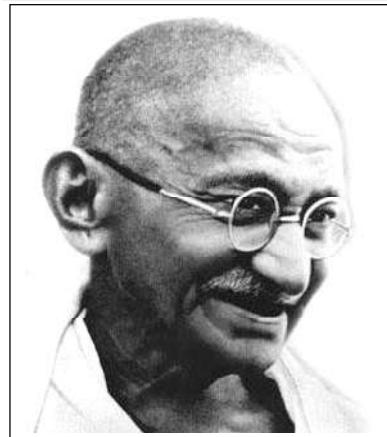
ଆଉ ଦିନ କେଇଟା ପରେ ଉତ୍ତିହାସ ରଚିଥାନ୍ତେ ନବାନ୍ତିର ଦେଶର
ସର୍ବଧୂଳିକ ସମୟ ମୁଖ୍ୟମଙ୍ଗଳ ଭାର ସମ୍ବଲିବାର ରେକର୍ଡ ତାଙ୍କୁ ନାଁରେ ଉତ୍ତିହାସ
ଲୋଞ୍ଛିଥାନ୍ତିର । ମାତ୍ର ସମୟର ବିଭୂତିମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତିହାସ ରଚିବା ବଦଳରେ ନବାନ୍ତିର
ପାଳଟିଗଲେ ଉତ୍ତିହାସ । ମୋଦି ସୁନାମା ଏତେ ଶକ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ଦାର୍ଘ୍ୟଅନ୍ତେଇ
ଦଶବି ହେବ ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତିର ମେରିଖ୍ୟାଣ ସ୍ଵର୍ଗ ନବାନ୍ତିର କଣ୍ଠାବାଣି ଆସନରୁ
ବିତ୍ତପଟାଙ୍କ ମାରିଲେ । ନିଜ ପାରମ୍ପରିକ ଆସନ ହିଞ୍ଚିଲିରୁ ହାରୁ ହାରୁ କମ୍
ତୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଜିତିଲେ । ତାଙ୍କ ଦଶ ନେତୃତ୍ବରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵରକୁ
ଦିଲ୍ଲୀ ଦରବାରରେ ଶାନ୍ତି କରୁଥିବା ବିଜେତି ଲୋକସଭା ଆସନଗୁଡ଼ିକରେ
ମୂଳପୋଷ ହୋଇଯାଇଛି । ନବାନୀଙ୍କ ଉଜନ ଡକନ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ଉଜନିଆ ନେତା
ପରାଜ୍ୟରେ ମାଟି କାମୁଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏକରକମ ଶୋଷ ହୋଇଛି ନବାନ୍ତିର ଯୁଗ ।

ବିଜୁକ୍ଷ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ବାଧରେ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ବାଏ ବାଏ କହି ଓଡ଼ିଶା ଆସିଲେ
ନବାନ୍ତ । ୧୯୯୩ରେ ଗଠନ ହେଲା ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ । ରାଜନୀତିକୁ ସେ
ପ୍ରବେଶ କଲେ । ବିଜୁକ୍ଷ ଆଷା ଆସନରୁ ଏମପି ଭାବେ ନିର୍ବଚିତ ହେଲେ ।
କେନ୍ଦ୍ରରେ ମିଳିଲା ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ । ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ନବାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ
ବିଜେତି-ବିଜେପି ମେଣ୍ଟ ବିଧାନସଭା ଲଢ଼ିଲା । ମିଳିଲା ଅପାର ସଂକତ ।
୨୦୦୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୪ରେ ନବାନ ସମ୍ମାନିଲେ ରାଜ୍ୟୀର ମଧ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାର ।

ମହାବାତ୍ୟା ପରେ ଛାରଖାର ଓଡ଼ିଶାର ମୁଣ୍ଡିଆ ଭାବେ ନବାନିଙ୍କ ଆଗରେ
ଥୁଲା ବଡ଼ ଚାଲେଞ୍ଜୀ । ନିଜ ନିଷା ଓ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ନବାନ କିନ୍ତୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରୁ
ରାଜ୍ୟକୁ ଟ୍ରାକକୁ ଫେରାଇବାରେ ସମ୍ମାନ ହେଲେ । ବିକାଶର ବାଜ ବୁଣିଲେ ।
ଦୁଇ ପାଳି ବିଜେତ୍ତି-ବିଜେପିର ମେଣ୍ଟ ସରକାର ରାଜ୍ୟକୁ ଶାସନ କଲା ।
୧୯୦୦୮ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀନନ୍ଦ ସରସତାଙ୍କୁହତ୍ୟା ପରେ କନ୍ଧମାଳ
ଦଙ୍ଗାର କଳଙ୍କ ସରକାର ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗିଲା । ୧୯୦୧୯ରେ ଦୃଢ଼ମନା ନବାନ
ଠିକ୍ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ବିଜେପିର ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ବିଜେତ୍ତି ଏକ ଲାଢ଼ିଲା
ନିର୍ବାଚନ । ବିଧାନସଭାରେ ଘଳର ସ୍କୋର ହେଲା ୧୦୩ । ୧୯୧୪ରେ
୧୧୭ ଏବଂ ୧୯୧୯ରେ ୧୧୩ ଆସନ ଜିତି ନବାନ ନୂଆ ରେକର୍ଡ
ଯୋଡ଼ିଲେ । ୧୯୧୯ ରେ ପ୍ୟାରା ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ‘ହିତ ନାଇଟ’ ଅପରେସନ’ର
ଧଙ୍କା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାଲିଥିଲେ ।

ନବୀନଙ୍କ ଓ ଥାକୁଆ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଗୋଲାପି ନଥୁଲା । କଣ୍ଠକିତ
ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ ବାଟ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ନିଜର ଦୂର୍ବଳିମୁକ୍ତ ଉଦ୍ଧୁଳ
ଭାବମୁର୍ରିରେ ନବୀନ ସବୁ ବିପାତିକୁ ଟାଳିଛନ୍ତି । ଚିଟଫଞ୍ଚିର ଭୂତ
ଗୋଡ଼ାଇଛି । ଫାଇଲିନ, ହୁଡ଼ାହୁଡ଼ା । ଫୋନି ଭଳି ବିପାର୍ଯ୍ୟୟ ଆସିଛି ।
ନବୀନ କିଛି ସଫଳ ମୁକ୍ତାବିଲା କରିଥିଲେ । ମହାମାରୀ କୋରିତ,
ପରିଚାଳନାରେ ମଧ୍ୟ ସାଉଁଥିଲେ ପ୍ରଶାସା । ମାତ୍ର ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ
ଜନତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରାହିଁଲେ । ମହାଦୂମ ନବୀନ ହେଲେ
ଧରାଶୟ । ନୂଆ ଓଡ଼ିଶା ଗଢ଼ିବାର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ଢେର ପରିଷମ
କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିତ୍ତିଥିଲେ ନବୀନ । ପ୍ରତିଶ୍ଵାସ ନୁହେଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟିର
ସ୍ନେଗାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବହୁ ଅଭିନବ ଯୋଜନା ହାତକୁ
ନେଇଥିଲେ । ଟଙ୍କିକିଆ ଚାଉଳ, ବିଏସ୍‌କେଡ୍ରାଇ, ମମତା, କାଳିଆ,
ମିଶନଶକ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସ୍ତ ଭଳି ଯୋଜନା ସହ ଶେଷ ପାଇରେ ନବୀନ ‘୪ ଟି’
ଓ ‘ମୋ ସରକାର’କୁ ଅଗ୍ରହକାର ଦେଇଥିଲେ । ରୂପାନ୍ତରାକରଣର ନୂଆୟଗ
ରାଜ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରାମକିର ପରିକ୍ରମା ଯୋଜନାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ସମଲେଇ ପକିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନବୀନଙ୍କ ପରିକିଷ୍ଟନା ।

ନିରଳସ ଜୀବନଯାପନ ସହ ସରଳତା ଓ ନିର୍ମଳ ଭାବମୂର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ସାରା
ଦେଶରେ ନବାନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଭିନ୍ନ ଏକ ପରିଚୟ । କେବଳ ଦେଶ
ନୁହଁ, ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବ୍ରାହ୍ମଭାଲ୍ୟ ପାଇଁ ନବାନ ଦେଶ ପରିଚିତ ।
ବିଜେପି ଓ କଂଗ୍ରେସ ୱାରୁ ନବାନ ସମବୃତ୍ତତାରେ ରହିଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲୀ
ଦରବାର ପାଇଁ ଲୋଭ ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରଥମ ଥର
ପାଇଁ ନବାନ ପରାକ୍ରମ ବରଣ କରିଛନ୍ତି । ମୋହି ଲହର ସବୁକିଛି ପୋଛି
ନେଇଛି । କୁମାୟୁତ ୪ ପାଳିର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମହାବିଜେତା ନବାନଙ୍କ ସଫେଦ
ଜର୍ବାରେ ଉନ୍ନିତ ମରାଜମର ଲଭା ହାତ ।

ମହାମ୍ବା ଗାନ୍ଧୀ

ମାର୍ଗରେ ଗଠି କରି ଅନ୍ତିମାର ତାର୍ଥ୍ୟାଭ୍ରା ଦିନକୁ
ଦିନ ଅଧୁକ ସମ୍ପଦଶାଳୀ ଅଭିଜ୍ଞତା ଲାଭ
କରୁଥିବ, ଯେପରିକି, ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି
ଯେ ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁ ଶୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଦର୍ଶନ ଲାଭ
କରିବ, ସେ କ୍ରମେ ତାହାର ଆଭାସ ପାଇ
ଯାଇଥିବ । ଏହା ତାହାର ଉତ୍ସାହକୁ ବଢ଼ାଇ
ଦେଉଥିବ । ଏଥୁରୁ ଯେପରି କେହି ଏଭଳି
ଅନୁମାନ ନକରେ ଯେ, ଏହି ପଥରେ କେବଳ

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ସମ୍ପର୍କରୁ ଦ୍ଵାରା କରେ ଯଦି ଜଣେ ଅଛିସାର
ଅନୁଶୀଳନ କରୁ ନଥିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ବୃଦ୍ଧତର
ବ୍ୟାପାରରୁ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା
ପାଇଁ ଆଶା ରଖିଥିବ, ତେବେ ସେ ତକ୍ତାରା ବଡ଼
ଭୂଲ କରୁଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଠିକ୍ ବଦାନ୍ୟତ
ପରି ଅଛିସା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ
ହେଏ ।

ଅହିସା ପାଇଁ କୌଣସି ବାହାରର କିମ୍ବା
ବାହ୍ୟ ତାଳିମର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଶୋଧ
ନେବା ପାଇଁ ହତ୍ୟା ନ କରିବାର ଛାତ୍ର ଏବଂ
ପ୍ରତିଶୋଧ ନ ନେଇ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମାନ ହେବାର
ସାହସ, ଅହିସା ପାଇଁ କେବଳ ଏତିକି
ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଅହିସା ବିଷୟରେ
କୌଣସି ଧର୍ମୀପଦେଶ ଦେଇନାହିଁ, ମୁଁ କେବଳ
ନିରାଟ ବିବେକବୁଦ୍ଧିର କଥା କହୁଛି ଏବଂ
ବିଶ୍ୱବିଧାନକୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହିଁ କରୁଛି । ବିଧାନଟି
ଉପରେ ଆଧାର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲେ କୌଣସି
ପୁକାର ଉତେଜନା କହାପି ଧୈର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତିହତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ
ଏହାକୁ ହିଁ ସାହସାର ଅହିସା ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିଛି ।

କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି
ପାରୁଥିବା ଅଛିସାର ସମାଜର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ
ଆଦୋ ଧୂର ଦେଖୀ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ
ହେଉଛି ଏକ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ । ତା'ର ଉପାର୍ଜିତ
ସାମର୍ଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି କାମରେ
ଲାଗି ପାରିବାକୁ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ
କର୍ମନିଷ୍ଠା ରହିଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାନ କରି ପାରୁଥିବା ଉଚିତ ।
ଯାହାକୁ କେବଳ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ
କରାଯାଇ ପାରିବ, ଅଛିସାର କେବଳ ଏକ
ଶ୍ରୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତିକଣା ହିସାବରେ ହିଁ ତାହାର କିଛି ମୂଲ୍ୟ
ରହିଛି । ତାହାକୁ ଅଛିସା ବୋଲି ଅଭିହିତ
କରିଦେବ ନାହିଁ । ‘ଅଛିସାର ସମ୍ମାନରେ ସକଳ
ଶତ୍ରୁତା ଅନ୍ତର୍ହତ ହୋଇଯାଏ’ ବୋଲି ଗୋଟିଏ
ମହାନ୍ତରକ୍ଷିତିରହିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥହେଉଛି, ଏକ
ଅଭିବୃତ୍ ଶତ୍ରୁତାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ହେଲେ
ଠିକ୍ ସେହି ପରିମାଣର ଅଛିସା ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅନୁଶାଳନ ଲାଗି ହୁଏତ
ଏକ ଦାର୍ଘ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ, ହୁଏତ
ଏକାଧୁକ ଜନ୍ମର ଅଭ୍ୟାସ ଦରକାର
ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ କବାପି
ନିରନ୍ତର ବୋଲି ଲାଗି ଦେବନାହିଁ । ଏହି

ଧରି ଯମ ଦେବତାଙ୍କୁ ଗିଲି ପକାଇଲେ । ତୁହଁ ସହିତ
ଦେବଶା ରହୁ ମୃତ୍ୟୁଧାରୀ ହନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଯମଙ୍କର ରଣ
ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ସପ୍ତମୋଜନ ବିଶ୍ଵତ ମହୀୟରୁ ପାର ହୋଇ ଲଙ୍ଘିକୁ
ସାତା ଅନ୍ଦେଶଣ ପାଇଁ ଯିବାକୁ କେହି କପି ସମର ନ
ହେବାରୁ ‘ଏକାକୀ ରାମ ନାମ ସ୍ଥରଣ କରି ମହାପରାକ୍ରମ
ହନ୍ତୁମାନ ସିଦ୍ଧ ତେଣ୍ଠେ ଲଙ୍ଘାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ
ସାତାଙ୍କୁ ଠାବ କଲେ । ସାତା ଠାବ ପରେ ରାବଣରେ
ମଧ୍ୟବନ ଭଗ୍ନ କରି ଅଷ୍ଟଖ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ନିପାତ କଲେ ଓ
ଶେଷରେ ଉତ୍ସର୍ଜିତ କର୍ତ୍ତ୍ତମ ବୟା ହୋଇ ରାବଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ
ନିଆଗଲେ । ରାବଣ ତାଙ୍କୁ ନାନାର୍ଥି ଅସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦରେ ମାଟି
ନ ପାରି ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଲାଞ୍ଛର ତେଳି ତିକ୍ତାଇ ଅଚ୍ଛି
ସଂଯୋଗ କରନ୍ତେ ହନ୍ତୁମାନ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରି ତେଳି
ତେଣ୍ଠେ ସମାପ୍ତ ଲଙ୍ଘା ନଗରାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଲେ ।
ଅନ୍ୟଉପାୟ ନ ପାଇ ଦେବଜିତ ରାବଣ କାଳୀମଙ୍ଗୁ
ହନ୍ତୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ କଲା
ଦେବଗଣ ତ ମହାପରାକ୍ରମୀ ରାବଣର ଦାସତ୍ତ୍ଵ
ଖରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାର ଆଦେଶର ଯମ ବାଧ ହୋଇ
ହନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଭୟଙ୍କର ମୁର୍ଖୀଧରି ଧାଇଁଲେ
ରାମ ନାମ ପରଣ ଲଭି ହନ୍ତମର ଅନ୍ୟକୁ କିମ୍ବା ରହ

ଧରି ଯମ ଦେବତାଙ୍କୁ ଗଲି ପକାଇଲେ । ବ୍ରହ୍ମ ସହିତ
ଦେବଗଣ ରଦ୍ଦ ମୃତ୍ୟୁଧାରା ହନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଯମଙ୍କର ରଣ
ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ରହୁମୂର୍ତ୍ତି ଧାରି ପଞ୍ଚମୁଖୀ ହନ୍ତୁମାନ କହିଲେ, ଆଜି
ଠାରୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ରାମଙ୍କର ନାମ ଜପସ୍ଥାନଟେ
ଯମର ଅଧ୍ୱରକାର ରହିବ ନାହିଁ, ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବଗଣ
କହିଲେ ତଥାସ୍ତୁ । ଏହାପରେ ହନ୍ତୁମାନ ଯମଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି
ଦେଲେ । ଏହି ପୌରାଣିକ ଆଖ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ
ମରଣାସନ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ରାମ ନାମ
ଉଜ୍ଜାରଣ ପ୍ରଥା ରହିଅଛି । ଦେହଛାତି ଚାଳି ଯାଉଥିବା
ଜୀବ ରାମନାମ ସ୍ଵରଣରେ ଫେରି ପାରେ ଏବଂ ଯଦି
ତା ଆଗରୁ ଦେହ ଛାତି ଚାଳିଯାଏ ତେବେ ମୃତ
ଶବକୁ ଶୁଣାନକୁ ନେଉଥିବା କାଳରେ ରାମ ନାମ
ଶୁଣି ଯମବୃତ ମାନେ ଜୀବାହାକୁ ବଣ୍ଣିତ କରି ପାରିବୁ
ନାହିଁ । ଫଳତ୍ୟ ତାହାର ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାସି ହୋଇଥାଏ
ତିଥି ବିବାହାରେ ‘ତାମ ତାମ ମୋକ୍ଷରେ’ ।

ବର୍ଷାକିମ୍ବା ପାଇଁ ଏହାରେ ଦେଖିଲାମ ।

ଲାଭକାରୀ ରସ୍ତା

ରସ୍ତାରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ
ଆଷି ବ୍ୟାକୁଳିଆ, ଆଷି ଭାଙ୍ଗରାଳ,
ଆଷି ଅକ୍ଷୁତାଷ
୩ ଆଷି
ଫଳାଳ ତୁ
ରହି ଥିବାର

ପାନମଧୁରୀର ଉପକାରିତା

ପାନମଧୁରୀ କେବଳ ମୁଖ ବାସ୍ତବ ବଢ଼ାଇନ ଥାଏ ବରଂ ଏହା ବହୁ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତୀ ସହଜରେ ଦୂର କରିଥାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ଖାଇବା ପରେ ପାନ ମଧୁରୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ବହୁ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ । ଏଥୁରେ ବହୁ ଅଣ୍ଟଧାୟ ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି । ଆଜମା, କୋଲେଷ୍ଟଲ ପରି ରୋଗରେ ଏହା ଖାଇବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ।

ପ୍ରାଚୀନ ସମୟରୁ ପାନମଧୁରୀର ପ୍ରୟୋଗ ଜତିବୁଟି ଭାବରେ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଏହାକୁ ସାଧାରଣତଃ ପାରନ ଶକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ପାନମଧୁରୀ ଖାଇବେ ତେବେ କୋଲେଷ୍ଟଲ ସମସ୍ତୀ ଦୂର ହୋଇଯିବ ।

ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଖାଇବା ଲାଗି ଅତି କମରେ ଗୁଣ ପାନମଧୁରୀ ଖାଇବା ଉଚିତ । ଏହା ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା

ଆଖି ସମସ୍ତୀ ଦୂର ହେବା ସହ ଲିଭର ସମସ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । କଥା

ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାନମଧୁରୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାର ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପିରିୟତ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଶିଶୁ ପେଟରେ ଗ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲେ ପାନମଧୁରୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାଢା ଏକବୁଦ୍ଧି କାରଣ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ । ଏହା କିମ୍ବା ଦୂର କାମରୁ ଅନୁରିତ ।

କୋଣସିକାରୀ ସମସ୍ତୀ ଥୁଲେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧୟାରେ ଏହା ନିଷ୍ଠା ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । କେବେଳା ଏହାକୁ ଖାଲି ଖାଇବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ସହ ଚିନ୍ତି କିମ୍ବା ମିଶ୍ର ସହ ମିଶାଇ ଖାଇବା ନାହିଁ । ଏହି ଜିନିଷରେ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ପ୍ରକୃତ ଲାଭ ମିଳି ନ ଥାଏ ।

ଗୋଲମରିଚର ଉପାଦେୟତା

ଗୋଲମରିଚର ବାସ୍ତବୀ ଓ ରାଶୁଆ ସାବ ସକାଶ ଭାରତରେ ଏହାର ବାହିଦା ବେଶ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଗୁଣ ଯୋଗୁଁ ଏହା ମୁଖ ଦୂର୍ବଳ ଦୂର କରେ । ଦାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟମାନେ ମସଳା ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ ।

ତେବେ ଗୋଲମରିଚରକୁ ପ୍ରାଚାନ କାଳରେ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷଜତି ଅଣ୍ଟଧାୟ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ପାଇରେ ଫୁଟାଇ କୁଳ କଲେ ଉପଶମ ମିଳେ । ଉତ୍ସୁକ ପାଇରେ ଗୋଲମରିଚର ଗୁଣ ପକାଇ ସକାଳ ସନ୍ଧୟାପିକଲେ, ଶରୀରର ଅତ୍ୟଧିକ ଚର୍ବି କମିଥାଏ । ଏଥୁରେ କାର୍ମନେଟି ଭିନ୍ନ ଗୁଣ ରହିଛି, ଯାହା ଗ୍ୟାସ ସମସ୍ତୀ ଦୂର କରେ । ଭୋକ କମ୍ଲାଗିବା ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ଏଥୁରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟିକ୍ରିଡାଷ୍ଟ ଗୁଣ ଫ୍ରେରେଇକାଲସ ସହିତ ଲାତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଏଥୁରେ ଥିବା ପିପେଟିନ୍ କର୍କଟ ରୋଗକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥାଏ ।

ଗୋଲମରିଚରରେ ଥିଥାମିନ, ଫୋଲିକ୍, ଏସିଟ, ଆରନ୍, ମାଣାନିଜ, ଚିଙ୍ଗ, ପଞ୍ଚପରସ, କ୍ୟାଲସିଯମ, କୋଲିନ୍, ରିବୋପ୍ଲାବିନ୍ ଆଦି ପୋଷଣ ତତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ଏହା ପାରନ ତତ୍ତ୍ଵ କିମ୍ବା କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କିମ୍ବା କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଗୋଲମରିଚରରେ ଥିଥାମିନ, ଫୋଲିକ୍, ଏସିଟ, ଆରନ୍, ମାଣାନିଜ, ଚିଙ୍ଗ, ପଞ୍ଚପରସ, କ୍ୟାଲସିଯମ, କୋଲିନ୍, ରିବୋପ୍ଲାବିନ୍ ଆଦି ପୋଷଣ ତତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ଏହା ପାରନ ତତ୍ତ୍ଵ କିମ୍ବା କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ନିକଟରେ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ କଦଳୀ

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ ଓ ପାରିଲା କଦଳୀ କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀର ଭଣ୍ଡାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । କଦଳୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

କଦଳୀ ଏକ ସାମ୍ବୁସ୍ତ୍ରୀ ପଂଳ । କଥା ବେଳେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତୀ ପାଇଁ ଗୋଲମରିଚରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଭଲାବତ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।

<p

